

Projekt

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia ..... 2014 r.

w sprawie nadania nazwy urzędowej skwerowi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz.1318; z 2014 r. poz.379); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadać nazwę: „**skwer imienia płk. Ryszarda Kuklińskiego**” – skwerowi usytuowanemu w granicach działki nr 3 z obrębu ewidencyjnego nr 3009 (Nad Odrą 9), ograniczonemu ulicami: Ks. Hugona Kołłątaja, Bł. Wincentego Kadłubka i Adama Asnyka.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

Uzasadnienie

Z wnioskiem o upamiętnienie postaci **Ryszarda Kuklińskiego** wystąpiło Polskie Stowarzyszenie Patriotyczne „KONTRA 2000”. Proponowana nazwa „**skwer imienia płk. Ryszarda Kuklińskiego**” przebiega przez teren, który jest własnością Miasta, (Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji), Komisja Kultury RM i Rada Osiedla Niebuszewo Bolinko poparła ww. wniosek.

Ryszard Jerzy Kukliński ps. *Jack Strong*, *Mewa* (ur. 13 czerwca 1930 w Warszawie, zm. 11 lutego 2004 w Tampie) – pułkownik Ludowego Wojska Polskiego, zastępca szefa Zarządu Operacyjnego Sztabu Generalnego WP (PRL).

Urodził się w rodzinie robotniczej o tradycjach katolickich i związanych z PPS. Jego ojciec Stanisław, żołnierz podczas II wojny światowej został aresztowany za działalność konspiracyjną i zginął w obozie koncentracyjnym w Sachsenhausen. Przynajmniej od 1962 Kukliński współpracował z kontrwywiadem wojskowym – Zarząd II Szefostwa Wojskowej Służby Wewnętrznej. Zdaniem niektórych badaczy istnieją przesłanki, że już wcześniej – od końca lat 40. – współpracował z Informacją Wojskową. W Wietnamie, jak i podczas rejsów swoim jachtem do Europy Zachodniej, odbywanych od 1964 roku, wykonywał zadania na rzecz polskiego wywiadu. Po studiach w ASG WP służył w Oddziale Szkolenia Operacyjnego Sztabu Generalnego (SG WP), następnie był szefem Oddziału Planowania Ogólnego w Zarządzie Operacyjnym i ostatecznie szefem Oddziału I – zastępcą szefa Zarządu I Operacyjnego SG WP. W 1974 roku ukończył trzymiesięczny Wyższy Kurs Akademicki w Akademii Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR im. Woroszyłowa.

W latach 1971–1981 Kukliński przekazał na Zachód ponad 40 tys. stron dokumentów dotyczących PRL, ZSRR i Układu Warszawskiego. Dokumenty te dotyczyły między innymi planów ZSRR użycia broni nuklearnej, danych technicznych najnowszych sowieckich broni m.in. czołgu i raket, rozmieszczenia radzieckich jednostek przeciwlotniczych na terenach Polski i NRD, metod stosowanych przez Armię Czerwoną w celu uniknięcia namierzenia jej obiektów przez satelity szpiegowskie, planów wprowadzenia stanu wojennego w Polsce.

W obliczu bezpośredniego zagrożenia dekonspiracją Kukliński wraz z żoną i dwoma synami uciekł z Polski i dotarł do Stanów Zjednoczonych – z pomocą CIA – na krótko przed wprowadzeniem stanu wojennego w Polsce 13 grudnia 1981 roku. Trzy lata później, 23 maja 1984 roku, został skazany zaocznie przez sąd wojskowy w Warszawie na karę śmierci. Wyrok został złagodzony do 25 lat więzienia w 1990 r., a w 1995 r. wyrok uchylono i Kuklińskiemu przywrócono stopień pułkownika. Sprawę skierowano ponownie do prokuratury wojskowej i postanowieniem z 22 września 1997 śledztwo umorzono, argumentując, że Kukliński działał w stanie wyższej konieczności, przy czym uzasadnienie zostało utajnione. Jego pełnomocnikiem był Józef Szaniawski, którego starania doprowadziły do rehabilitacji płk. Kuklińskiego. Kukliński odwiedził Polskę w kwietniu 1998 r. Był inicjatorem powstania Pomnika Katyńskiego w Warszawie, odsłoniętego 6 maja 1998. Po rehabilitacji nadano mu m.in. honorowe obywatelstwa miast Krakowa i Gdańsk.

19 czerwca 2004 r. w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie spoczęły prochy płk. Kuklińskiego.

Komisja Bezpieczeństwa Publicznego i Samorządności R.M. po zasięgnięciu opinii Geodety Miasta w sprawie postanowiła przychylić się do wniosku i wnieść pod obrady Rady Miasta Szczecin projekt przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Komisji ds.
Bezpieczeństwa Publicznego
i Samorządności Rady Miasta

Tomasz Hinc